

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

12 במרס 2012

665

י"ח באדר התשע"ב

עמוד

הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 54) (עיצומים כספיים), התשע"ב-2012 434

**הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 54) (עיצומים כספיים),
התשע"ב-2012**

הוספת סעיף 124 1. בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 34 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

בלא זיקה בין גובה ההכנסות של בעל הרישיון המפר לבין סכום העיצום הכספי.

כללי החוק המוצע בא לקבוע הסדרים חדשים בכמה עניינים כדלהלן:

עוד יצוין כי תיקון מס' 36 הותיר על כנה את הסמכות הנתונה לשר התקשורת לפי סעיף 37ב(א) לחוק, לקבוע "תנאי שירות" תנאי ברישיון הנוגע לטיב שירות הבזק הניתן בידי בעל הרישיון, לאופן מתן השירות או לזמינותו. בגין הפרה של "תנאי שירות" רשאי המנהל להטיל עיצום כספי בשיעור אלפית אחת מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין (12.90 שקלים חדשים), כשהוא מוכפל במספר הימים שבהם נמשכת ההפרה ובמספר המנויים או מבקשי השירות אשר ההפרה האמורה נוגעת לעניינם. תיקון מס' 36 הותיר על כנו גם את דרך החישוב של העיצום הכספי בגין הפרה נמשכת או הפרה חוזרת. לעניין הפרה נמשכת קובע החוק כי לסכום העיצום הכספי ייוסף בגין כל יום נוסף שבו נמשכת ההפרה, סכום בשיעור החלק החמישי מסכום העיצום הכספי (2%); לעניין הפרה חוזרת, נקבע כי לסכום העיצום הכספי ייוסף סכום השווה למחצית העיצום הכספי שניתן להטיל בגין הפרה ראשונה לפי סעיפים 37 ו-137ב לחוק.

הטלת עיצום כספי על ידי המנהל הכללי של משרד התקשורת – ביום י"א בטבת התשס"ז (11 בינואר 2007) נכנס לתוקפו חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2007), התשס"ז-2007, אשר כלל, בין השאר, תיקון לפרק ז' לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן – חוק התקשורת או החוק), שעניינו עיצומים כספיים (להלן – תיקון מס' 36).

עיקרו של תיקון מס' 36 היה בשינוי גובה העיצום הכספי אשר רשאי המנהל הכללי של משרד התקשורת (להלן – המנהל והמשרד, בהתאמה) להטיל על בעל רישיון ועל מי שפועל מכוח היתר כללי (להלן יחד – בעל רישיון), בשל הפרות המנויות בסעיף 37ב(ב) ו-37ב(א) לחוק התקשורת. בתיקון האמור נקבע כי סכום העיצום הכספי יחושב כאחוז מסוים מהכנסתו השנתית של בעל הרישיון שביצע את ההפרה, בתוספת הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – הסכום הבסיסי חוק העונשין, בהתאמה), או מכפלה של פי שבעה מהקנס האמור, הכל בהתאם להכנסות השנתיות של בעל הרישיון המפר.

בהתאם להסדר שנקבע בתיקון מס' 36, בסעיף 237 לחוק התקשורת, רשאי המנהל להפחית את סכום העיצום הכספי בשיעור של 15%, במקרה שבו בעל הרישיון המפר שיתף פעולה עם המנהל בגילוי ההפרה ותוצאותיה, או במקרה שבו בעל הרישיון המפר פעולות להפסקת ההפרה או לצמצום היקפה או תוצאותיה, כפי שהורה המנהל. אם התקיימו שני התנאים האמורים גם יחד, רשאי המנהל להפחית את סכום העיצום הכספי בשיעור של 30%.

בנוסף נקבעו בסעיף 37ב(2) לחוק התקשורת, במסגרת תיקון מס' 36, הפרות שמידת חומרתן פחותה, ואשר בגינן רשאי המנהל להטיל עיצום כספי בשיעור של 2% מהסכום הבסיסי, כגון: אי-הגשת דוח במועד שנקבע או אי-קיום בדיקות תקופתיות של מיתקני הבזק במועד.

תיקון מס' 36 נחקק בשל הניסיון שהצטבר בתקופה שקדמה לו לאחר שהתברר כי סכום העיצום הכספי שהיה קבוע בחוק בנוסחה באותה עת, הוא נמוך יחסית, ואין בו כדי להרתיע די הצורך את בעלי הרישיונות מלהפר את רישיונותיהם, בין השאר, לנוכח התועלת שנצמחה כתוצאה מהפרה של רישיונם. סוגיית מניעתה של "הפרה משתלמת" באה לידי ביטוי בדברי ההסבר לתיקון האמור ועמדה בבסיסו.

במסגרת תיקון מס' 36, נתן המחוקק בידי המשרד כלי אכיפה רבי-עוצמה, אשר איפשר לו להטיל על בעלי הרישיונות עיצום כספי בסכום גבוה יחסית, ובכך להשפיע על מידת עמידתם בהוראות ההסדרה. אכן, מאז נכנס התיקון האמור לתוקפו, התבררו למשרד חשיבותו והשפעתו הרבה על דרך התנהלותם של בעלי הרישיונות, ובפרט בכל הנוגע למהלכי הסדרה משמעותיים אשר הוביל המשרד, אשר לגביהם היתה אפשרות כי בעלי הרישיונות לא יקיימו באופן מלא את הוראות ההסדרה.

עם זאת במהלך השנים שחלפו מאז התיקון בשנת 2007 ועד עתה, הגיע המשרד לכלל דעה כי לאור מגוון הנורמות הקיימות בהסדרת תחום התקשורת, נכון שתהיה בידי המשרד אפשרות להתאמה רבה יותר בין סכום העיצום הכספי לבין נורמה שהופרה.

יצוין כי בטרם תיקון מס' 36, היה המנהל רשאי להטיל בגין הפרה של הוראה מהוראות הרישיון עיצום כספי בסכום של 322,500 שקלים חדשים, שנקבע כמכפלת הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין ב-25, וזאת

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשע"א עמ' 1016.

השר או עובד משרד התקשורת שהשר הסמיכו לכך, רשאי לדרוש מבעל רישיון או ממי שפועל מטעמו בביצוע פעולות בוק או במתן שירותי בזק, למסור לו, במועד, במתכונת ובאופן שיורה, כל מידע הנחוץ לשם הפעלת סמכויות השר לפי חוק זה, או כדי להקל על ביצוען; בסעיף זה, "בעל רישיון" – לרבות מי שפועל מכוח היתר כללי ומי שקיבל אישור סוג.

ד ב ר י ה ס ב ר

מעשה המהווה הפרת הוראות הקבועות בשני דברי חקיקה שונים. כמו כן מוצע לקבוע חובת פרסום בדבר הטלת העיצום הכספי, לרבות לעניין עתירה כנגד החלטת המנהל ותוצאותיה. עניינים אלה מוסדרים ברובם בחוק הקיים, ואולם מוצע להתאים את אופן ההסדרה הקבוע בחוק ואת נוסח ההוראות לחקיקה האחרונה הנוגעת לאכיפה מינהלית.

כמו כן מוצע להחיל את עיקרי ההסדרה הנוגעים להליך המינהלי לעניין הטלת עיצום כספי על ידי המנהל גם על מי שקיבל אישור סוג מכוח החוק, וכן על בעלי רישיונות לשידורים, באותם עניינים שבהם ניתנה סמכות לשר התקשורת לקבוע כללי הסדרה בנוגע לבעלי רישיונות אלה. מוצע כי סכום העיצום הכספי אשר רשאי המנהל להטיל על מי שקיבל אישור סוג ועל בעל רישיון לשידורים יהיה עד 100,000 שקלים חדשים, ולא ייגזר עוד מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

הטלת עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים על ידי יושב ראש המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין – במסגרת הצעת החוק, מוצע להתאים את ההליך המינהלי, אשר קובע את סמכותו של יושב ראש המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין (להלן – יושב ראש המועצה והמועצה, בהתאמה) להטיל עיצום כספי על בעלי רישיונות לשידורים, באופן שיעלה בקנה אחד עם הנורמות המקובלות כיום בנוגע להטלת עיצומים כספיים על ידי רשות מינהלית. כך לדוגמה, מוצע לקבוע הוראות לעניין מתן הודעה בדבר כוונה להטיל עיצום כספי, לעניין זכותו של בעל רישיון לשידורים להביא את טענותיו לפני יושב ראש המועצה, לעניין פרסום דבר הטלת העיצום הכספי בידי יושב ראש המועצה וכיצא באלה. כמו כן, נקבע כי סכום העיצום הכספי אשר רשאי יושב ראש המועצה להטיל יהיה עד 100,000 שקלים חדשים, ולא ייגזר עוד מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

במסגרת ההתאמה לנורמות שנקבעו בחקיקה האחרונה בנוגע לעיצומים כספיים כמתואר לעיל, מוצע כי השר יהיה רשאי לקבוע בתקנות, בהתייעצות עם המועצה ובהסכמת שר המשפטים, נסיבות ושיקולים, אשר בשלהם יהיה רשאי יושב ראש המועצה להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בחוק והשיעורים להפחתה, וזאת כדי לאפשר ליושב ראש המועצה להביא בחשבון נסיבות ושיקולים אשר מצדיקים הפחתה של סכום העיצום הכספי.

בהקשר זה יובהר כי תחום התקשורת מוסדר באמצעות כלים שונים: נורמות הקבועות בחקיקה ראשית, בתקנות, ברישיונות שונים, בהוראות מינהל ובצווים שקובע שר התקשורת. הוראות אלה נבדלות זו מזו באופיין ובתכליות העומדות בבסיסן, וכן במידת החומרה השונה שיש ליחס להפרתן, מידת שכיחותן של ההפרות, והיקף השלכותיהן. מכאן נובע הצורך של המשרד, כגורם המסדיר והאוכף של כללי ההתנהגות בתחום התקשורת, ב"ארגו כלים" מגוון המאפשר מענה הולם לכל סוגי ההפרות, לפי נסיבותיהן וחומרתן.

לעניין האפשרות הקבועה בחוק לסמן תנאי ברישיון כ"תנאי שירות", התברר כי כלי זה אינו יעיל בחלק משמעותי של מקרי ההפרה: כלי זה מתאים מעיקרו לטיפול בהפרה נמשכת, ולשם הפעלתו יש צורך לאתר את קבוצת המנויים שההפרה נוגעת לעניינם, משימה שבמקרים רבים אינה בת יישום. על כן מוצע לבטל את מנגנון קביעתו של תנאי ברישיון כ"תנאי שירות", כבסיס לקביעת סכום העיצום הכספי, ולכלול את המקרים שניתן לסווגם בגדר "תנאי השירות" בתוך כלל ההפרות על פי דרגת החומרה המתאימה להן.

נוכח האמור מוצע לתקן את חוק התקשורת לעניין זה, כמפורט להלן:

מוצע כי בבואו להטיל עיצום כספי על בעל רישיון אשר ביצע הפרה, יהיה המנהל רשאי להחליט בדבר גובה העיצום הכספי עד לסכום המרבי הקבוע בחוק.

כמו כן מוצע כי הסכום המרבי אשר המנהל רשאי להטיל על בעל רישיון אשר ביצע הפרה מסוימת, יחושב על פי שני קריטריונים – חומרת ההפרה, וגובה ההכנסות השנתיות של בעל הרישיון המפר.

בנוסף מוצע לקבוע בחוק את השיקולים אשר המנהל ישקול בבואו לקבוע את סכום העיצום הכספי כאמור לעיל. השיקולים המוצעים משקפים את עיקר האינטרסים העומדים ביסוד ההסדרה בתחום התקשורת, והם מכוונים לבחון את המידה שבה אינטרסים אלה נפגעו כתוצאה מההפרה, כדי לאפשר את קביעתה של מידת החומרה אשר יש ליחס להפרה המסוימת.

עוד מוצע במסגרת הצעת החוק לקבוע הוראות לעניין ההליך המינהלי אשר במסגרתו מטיל המנהל עיצום כספי, לרבות לעניין מסירת הודעה לבעל רישיון בדבר הכוונה להטיל עליו עיצום כספי, זכות הטיעון של בעל הרישיון, ערכון סכום העיצום הכספי לפי המדד, הפרשי הצמדה וריבית, גבייה, ומניעת כפל עיצום כספי בשל

- תיקון סעיף 12 2. בסעיף 12(ב) לחוק העיקרי, במקום פסקה (5) יבוא:
- ”(5) חובות דיווח שיחולו על בעל רישיון או על מי שפועל מטעמו בביצוע פעולות בזק או במתן שירותי בזק.”
- תיקון סעיף 36א 3. בסעיף 36א(א) לחוק העיקרי, במקום הרישה עד המילים ”לפי הוראות חוק זה” יבוא: ”לא ייבא אדם, לא יחזיק, לא יפיץ, לא ימכור, לא יתחזק ולא יחבר לרשת בזק ציבורית, למטרה מסחרית, ציוד קצה שלא ניתן לגביו אישור סוג הנדרש לפי הוראות חוק זה; העובר על הוראת סעיף קטן זה”.
- הוספת כותרת סימן א' לפרק ז' 4. תחת כותרת פרק ז' לחוק העיקרי יבוא:
- ”סימן א': הטלת עיצום כספי בידי המנהל”.
- תיקון סעיף 37א 5. בסעיף 37א לחוק העיקרי –
- (1) ברישה, במקום ”בפרק זה” יבוא ”בסימן זה”;

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 2** נוכח עיגון סמכויות הפיקוח בפרק ז' לחוק, כפי שמוצע בסעיף 13 להצעת החוק, מתייתר הצורך לקבוע בתקנות הוראות בדבר הפיקוח על פעולותיו של בעל הרישיון והבאים מטעמו, ולפיכך מוצע לשנות את סעיף 12(ב) לחוק כך שהשר יהיה רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר חובות דיווח שיחולו על בעל רישיון או על מי שפועל מטעמו בביצוע פעולות בזק או במתן שירותי בזק.
- וזה נוסחה של פסקה (5) של סעיף 12(ב), שמוצע להחליפה:
- ”(ב) בכפוף לאמור בפרק ה', רשאי השר לקבוע בתקנות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת הוראות בדבר –
-
- (5) הפיקוח על פעולותיו של בעל רישיון והבאים מטעמו”.
- סעיף 3** סעיף 36 לחוק קובע עבירה לעניין ציוד קצה שלא אושר. מוצע לתקן את הסעיף האמור ולקבוע בו הוראה האוסרת על ייבוא, החוקה, הפצה, מכירה, תחזוקה או חיבור לרשת בזק ציבורית, למטרה מסחרית, של ציוד קצה שלא ניתן לגביו אישור סוג הנדרש לפי הוראות החוק, וזאת בנפרד מההוראה העונשית על הפרת האיסור האמור. התיקון המוצע המפריד בין הוראת האיסור להוראת העונשין נועד לאפשר גם הטלה של עיצום כספי במקרה של הפרת האיסור (ר' סעיף 4א37(3) לחוק, כנוסחו המוצע בסעיף 6 להצעת החוק).
- סעיפים 4 ו-8** מוצע לחלק את פרק ז' שעניינו עיצומים כספיים לשני סימנים – סימן א' שעניינו הטלת עיצום כספי בידי המנהל (להלן – סימן א'), וסימן ב' שעניינו הטלת עיצום כספי בידי יושב ראש המועצה (להלן – סימן ב').
- סעיף 5** מוצע לתקן את סעיף 37א לחוק כך שיכלול את ההגדרות הדרושות לצורך סימן א' המוצע.
- סמכויות פיקוח** – כיום מוסדרות עיקרן של סמכויות הפיקוח של המשרד בתחום הבזק במסגרת תקנות הבזק (הפיקוח על פעולותיו של בעל רישיון), התשמ"ו-1986 (להלן – תקנות הפיקוח). מכוח סמכות הנתונה לשר התקשורת לפי סעיף 12(א)(5) לחוק, מוצע לקבוע פרק חדש בחוק התקשורת ובו הוראות בדבר סמכות המשרד לפקח על פעולותיהם של בעלי הרישיונות השונים ובדבר האופן שבו הם מקיימים את כללי ההסדרה שבסמכות השר. הוראות אלה מסדירות, בין השאר, את דרכי מינויים של מפקחי המשרד, את הסמכויות הנתונות להם במסגרת פעולות הפיקוח, ואת חובת ההודעות החלה עליהם.
- יובהר כי עיקרן של סמכויות הפיקוח המוצעות קבוע כיום בתקנות הפיקוח, ומוצע כעת לקבוע אותן בחקיקה ראשית, בדומה למקובל בדברי חקיקה אחרים המסדירים הטלת עיצום כספי ופיקוח על גורמים מפוקחים מסוגים שונים, כגון: חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, חוק הטיס, התשע"א-2011, דברי חקיקה בתחום הגנת הסביבה, ועוד. סמכויות אלה כוללות, בין השאר, סמכות לדרוש כי אדם יודעה לפני המפקח, סמכות כניסה לחצרים, סמכות לדרוש ידיעות או מסמכים וסמכות לבצע מדידות ובדיקות של ציוד בזק.
- בנוסף מוצע לקבוע הוראה בדבר סמכות לבירור מינהלי, בכפוף לאישור המנהל ומנימוקים שיירשמו. סמכות זו תאפשר למפקח לזמן נושא משרה בבעל רישיון לשם בירור ידיעות בדבר הפרה לכאורה של כללי ההסדרה בידי בעל הרישיון.
- סעיף 1** מוצע להוסיף סעיף אשר מעגן בחוק את סמכותו של השר, או מי שהוא הסמיך לכך, לדרוש מבעל רישיון, או ממי שפועל מטעמו בביצוע פעולות בזק או במתן שירותי בזק, כל מידע הנחוץ לשם הפעלת סמכויות השר לפי החוק או כדי להקל על ביצוען. יובהר כי הכוונה גם למידע הנדרש לצורכי הסדרה עתידית של תחום הבזק והשירותים.

(2) בהגדרה "בעל רישיון", המילים "לעניין סעיפים 37, 137 ו-137 צ"ל", והסיפה החל במילים "בעל רישיון לשידורים" – יימחקו;

(3) במקום ההגדרה "הכנסה שנתית" יבוא:

"הכנסה שנתית" – סך ההכנסות של בעל הרישיון בשנת הכספים שקדמה למועד שבו ביצע את ההפרה שבשלה נשלחה לו הודעה על כוונת חיוב, בהתאם לדוח הכספי השנתי שלו לשנת הכספים האמורה, ואם לא הגיש דוח כאמור – בהתאם למידע שמסר לפי חוק זה";

(4) ההגדרה "המועצה" – תימחק;

(5) במקום ההגדרה "הסכום הבסיסי" יבוא:

"הסכום הבסיסי" –

(1) לעניין בעל רישיון שביצע את ההפרה שבשלה נשלחה לו הודעה על

כוונת חיוב, בשנת פעולתו הראשונה – 230,000 שקלים חדשים;

(2) לעניין בעל רישיון אחר –

(א) אם הכנסתו השנתית אינה עולה על 100 מיליון שקלים חדשים

– 230,000 שקלים חדשים בתוספת 1.45% מהכנסתו השנתית;

(ב) אם הכנסתו השנתית עולה על 100 מיליון שקלים חדשים –

1,600,000 שקלים חדשים בתוספת 0.25% מהכנסתו השנתית";

(6) ההגדרה "יושב ראש המועצה" – תימחק.

6. אחרי סעיף 37 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים
16א37 עד 1א37

ד ב ר י ה ס ב ר

ההגדרה המוצעת לסכום הבסיסי אינה מפנה עוד לקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, אלא נוקבת סכום דומה בשקלים חדשים. כמו כן, מוצע להוסיף להגדרה זו פסקה המתייחסת לבעל רישיון שביצע הפרה בשנת פעולתו הראשונה, כדי שיהיה ניתן להטיל גם עליו עיצום כספי, וזאת מאחר ש"ההכנסה השנתית" שאליה מפנה ההגדרה האמורה, מתייחסת לסף ההכנסות של בעל הרישיון בשנה שקדמה למועד ביצוע ההפרה.

כמו כן מוצע למחוק את ההגדרות "המועצה" ו"יושב ראש המועצה", ולהעבירן לסימן ב' המוצע שבו הן משמשות. וזה נוסחן של ההגדרות כיום:

"המועצה" – כהגדרתה בסעיף 6א.

"יושב ראש המועצה" – כמשמעותו בסעיף 6ב.

סעיפים 37 לחוק, בנוסחו היום קובע לאמור:

7 ו-6

עיצום כספי על בעל רישיון, על מי שפועל מכוח היתר כללי או על מי שקיבל אישור סוג

"37ב. (א) (1) השר רשאי לקבוע ברשיון כי תנאי מתנאי הרשיון הנוגע לטיב שירות הבזק הניתן בידי בעל הרשיון, או לאופן מתן השירות או לזמינותו, יסומן כתנאי שירות וכן רשאי הוא לשנות קביעת תנאי שסומן ברשיון כתנאי שירות; קביעה

להגדרה "בעל רישיון" – מוצע לתקן את ההגדרה האמורה ולהבהיר כי "בעל רישיון" לעניין הסימן המוצע כולל מי שפועל מכוח היתר כללי אך אינו כולל בעל רישיון לשידורים ומי שקיבל אישור סוג (שלגביהם נקבעו הוראות מיוחדות בסעיפים 37א ו-37א3 המוצעים בסעיף 6 להצעת החוק).

להגדרות "הכנסה שנתית" ו"הסכום הבסיסי" – סעיף 37 לחוק, בנוסחו היום, מגדיר את המונח "הכנסה שנתית" ואת המונח "סכום הבסיסי" כלהלן:

"הכנסה שנתית" – סך ההכנסות של בעל הרישיון או של מי שפועל מכוח היתר כללי, לפי העניין, בשנת הכספים שקדמה לשנה שבה אירעה ההפרה אשר בשלה הוחלט להטיל עיצום כספי בהתאם לדוח הכספי השנתי שלו לשנת הכספים האמורה."

"הסכום הבסיסי" –

(1) לעניין בעל רישיון או מי שפועל מכוח היתר

כללי שהכנסתו השנתית אינה עולה על 100 מיליון שקלים חדשים – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, בתוספת 1.45% מהכנסתו השנתית;

(2) לעניין בעל רישיון או מי שפועל מכוח היתר כללי שהכנסתו השנתית עולה על 100 מיליון שקלים חדשים – פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, בתוספת 0.25% מהכנסתו השנתית."

”עיצום כספי על 1א37. (א) הפר בעל רישיון הוראה מההוראות לפי חוק זה החלה עליו, כמפורט בתוספת, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) בשל הפרת הוראה כמפורט בחלק א' של התוספת – עד 12.5% מהסכום הבסיסי;

ד ב ר י ה ס ב ר

בעל רישיון או על מי שפועל מכוח היתר כללי, לפי הענין, שעשה אחד מאלה, יהיה 2% מהסכום הבסיסי, ובלבד שלא יפחת מסכום שהוא פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין:

(1) לא הגיש דוח תקופתי או אישור תקופתי במועד שנקבע לכך בתקנות לפי סעיף 12, או בהוראות שנקבעו לענין זה ברישיונו או בהיתר הכללי שהוא פועל מכוחו;

(2) לא הגיש במועד שנקבע לכך דוח, מסמך או ידיעה, לפי דרישה פרטנית מכוח תקנות לפי סעיף 12, או מכוח הוראות שנקבעו לענין זה ברישיונו או בהיתר הכללי שהוא פועל מכוחו;

(3) לא קיים בדיקות תקופתיות של רשת הבזק הציבורית שלו או של מיתקני הבזק שלו, במועדים שנקבעו לענין זה ברישיונו או בהיתר הכללי שהוא פועל מכוחו;

(4) לא רשם ביומן התחזוקה את פרטי התקלות והבדיקות ברשת הבזק הציבורית שלו או במיתקני הבזק שלו, בהתאם להוראות שנקבעו לענין זה ברישיונו או בהיתר הכללי שהוא פועל מכוחו.

(ג) היה למנהל יסוד סביר להניח כי מי שקיבל אישור סוג לפי סעיף 4א הפר תנאי מתנאי אישור הסוג, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור פי עשרה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

מוצע, בסעיף 7 להצעת החוק, לבטל את הוראת הסעיף האמור ולהחליפו בהסדר חדש המעוגן בסעיפים 1א37 עד 1א37 המוצעים בסעיף 6 להצעת החוק.

לסעיף 1א37 המוצע

הסעיף המוצע מחליף את הוראת סעיף 37(ב) בחוק הקיים, תוך התאמת נוסח הסעיף למתכונת הקיימת כיום בחקיקה עדכנית הנוגעת לאכיפה מנהלית, כדוגמת חוקים מתחום הגנת הסביבה שנקקו בשנים האחרונות, חוק הטיס, התשע"א–2011, וחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968, שתוקן לאחרונה בעניין זה.

סעיף 37(ב) בנוסחו היום קובע כאמור כי העיצום הכספי שאותו ניתן להטיל על בעל רישיון בהתייחס לחלק הארי של ההפרות בתחום הבזק הוא "הסכום הבסיסי", כהגדרתו בסעיף 37א לחוק. כמו כן נקבע כי במקרים מסוימים המפורטים בחוק והמתייחסים להפרות בעלות

כאמור או שינויה לא ייעשו אלא אם כן ניתנה לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו;

(2) היה למנהל יסוד סביר להניח כי בעל רישיון הפר תנאי שסומן כתנאי שירות, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור אלפית אחת מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז–1977 (להלן – חוק העונשין), כשהוא מוכפל במספר הימים שבהם נמשכת ההפרה ובמספר המנויים, או מבקשי השירות אשר ההפרה האמורה נוגעת לענינם, ובלבד שסכום העיצום הכספי שיוטל לא יעלה על שיעור שהוא פי שניים מהשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב) לכל שלושים ימים או לכל חלק מהם, שבו נמשכת ההפרה.

(ב) היה למנהל יסוד סביר להניח כי בעל רישיון עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי:

(1) הפר הוראה של צו שניתן לפי סעיף 7ד או הוראה שניתנה לפי סעיפים 11(ב) או 13;

(2) הפר הוראה מהוראות סעיף 5 או 5ב, או תקנה, קביעה או הוראה שנקבעו לפיהם או לפי סעיף 5(א)(ב);

(3) הפר הוראה שניתנה בתקנות לפי סעיף 12, או הפר כלל שנקבע לפי סעיף 14;

(4) הפר תנאי שלא סומן ברישיונו כתנאי שירות;

(5) לא ביצע הוראה שניתנה בידי השר או המנהל בהתאם לסמכותם לפי חוק זה, בתוך הזמן שקבעו בהוראה.

(12) היה למנהל יסוד סביר להניח כי מי שפועל מכוח היתר כללי עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי:

(1) הפר צו, תקנה, קביעה, כלל או הוראה כאמור בפסקאות (1) עד (3) או (5) של סעיף קטן (ב), שנקבעו או ניתנו לפי הסעיפים המפורטים באותן פסקאות שהוראותיהם הוחלו בסעיף 1א4(ה);

(2) הפר תנאי מתנאי ההיתר הכללי.

(22) על אף האמור בסעיף קטנים (ב) ו-(1) לענין גובה העיצום הכספי, גובה העיצום הכספי שיוטל על

- (2) בשל הפרת הוראה כמפורט בחלק ב' של התוספת – עד 25% מהסכום הבסיסי;
- (3) בשל הפרת הוראה כמפורט בחלק ג' של התוספת – עד 50% מהסכום הבסיסי;
- (4) בשל הפרת הוראה כמפורט בחלק ד' של התוספת – עד גובה הסכום הבסיסי;
- (5) בשל הפרת הוראה כמפורט בחלק ה' של התוספת – עד 25,000 שקלים חדשים.

(ב) השה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.

עיצום כספי על מי 2א37. הפר מי שקיבל אישור סוג, תנאי מתנאי אישור הסוג, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה בסכום של עד 100,000 שקלים חדשים.

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו כן מוצע, כי שר התקשורת, בהסכמת שר המשפטים ובאישורה של ועדת הכלכלה, יהיה רשאי לשנות את התוספת, להוסיף עליה או לגרוע ממנה.

לעניין גובה ההכנסות השנתיות של בעל הרישיון המפר – עיקרון זה קבוע כבר עתה בחוק הקיים, בהתייחס למונח "הסכום הבסיסי", אשר קושר בין סכום העיצום הכספי ובין גובה ההכנסות השנתיות של בעל הרישיון המפר. מוצע להעביר את הגדרת המונח הסכום הבסיסי לסעיף זה.

מוצע כי סכום העיצום הכספי המרבי שניתן להטיל על בעל הרישיון בשל הפרה שביצע, אשר מפורטת בתוספת, יהיה בשיעורים האלה: שמינית מהסכום הבסיסי, רבע מהסכום הבסיסי, מחצית מהסכום הבסיסי ומלוא הסכום הבסיסי, בהתייחס לכל אחת מארבע דרגות החומרה של הפרות, כמפורט בחלקים א' עד ד' בתוספת, בהתאמה (ר' דברי הסבר לסעיף 14 המוצע לעניין קביעת הפרות בתוספת).

כמו כן מוצע לקבוע כי בשל הפרה של הוראת רישיון שאינה מפורטת בתוספת, תהיה למנהל סמכות להטיל על בעל רישיון עיצום כספי בסכום של עד 25,000 שקלים חדשים. סעיף זה נועד לאפשר אכיפה של נורמות הקבועות ברישיונות אשר אינן מפורטות בתוספת, כגון נורמות חדשות אשר נקבעו במסגרת רישיונות חדשים או בתיקון רישיון קיים, אשר טרם שולבו בתוספת.

לסעיף 2א37 המוצע

הסעיף המוצע מחליף את הוראת סעיף 2א37(ג) לחוק, ומטרתו לקבוע את סמכות המנהל להטיל עיצום כספי על מי שקיבל אישור סוג והפר את הוראותיו. מוצע להחיל על סמכות המנהל לעניין זה את הוראות התיקון המוצע המסדירות את ההליך המינהלי של הטלת העיצום הכספי

חומרה פחותה, ניתן להטיל על בעל רישיון עיצום כספי בשיעור של 2% בלבד מ"הסכום הבסיסי" (ובלבד שלא יפחת מסכום שהוא פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין), הכל כמפורט בסעיף בנוסחו הקיים.

יובהר כי נוסחת החישוב של "הסכום הבסיסי", כהגדרתו בחוק הקיים, נגזרת מסך ההכנסות השנתיות של בעל הרישיון, וכתוצאה מכך סכום העיצום הכספי יכול לנוע מסכום נמוך באופן יחסי לגבי בעל רישיון שהכנסותיו השנתיות נמוכות, ולהגיע עד ל-15 מיליון שקלים חדשים ואף למעלה מכך לגבי בעלי הרישיונות שהם שחקנים מרכזיים בתחום התקשורת.

כעולה מנוסחת החישוב המתוארת לעיל, המבוססת על היקף ההכנסות של בעל הרישיון המפר, הרי שלגבי הפרות מסוימות השימוש בעיצום כספי בגובה "הסכום הבסיסי" קבוע בחוק, עלול להיות בלתי יעיל: מחד גיסא, תשלום של עיצום כספי נמוך עלול להפוך את ההפרה משתלמת לבעל הרישיון, ולפיכך עלול שלא להרתיע ואינו מעודד את קיום הוראות ההסדרה. מאידך גיסא, במקרה שבו לבעל הרישיון המפר הכנסות גבוהות, הסכום הגבוה של העיצום הכספי עלול להוות במקרים רבים כלי אכיפה מינהלי חמור מדי ביחס להפרות שחומרתן קלה. לפיכך מוצע לקבוע מנגנון חלופי לקביעת גובה העיצום הכספי כדלהלן:

המנגנון המוצע בסעיף 1א37 קובע כי למנהל תהיה סמכות להטיל עיצום כספי על בעל רישיון אשר ביצע הפרה, עד לסכום המרבי הקבוע בסעיף, כאשר הסכום המרבי מבוסס על שני קריטריונים – חומרת הפרה, וגובה ההכנסות השנתיות של בעל הרישיון המפר, כמפורט להלן:

לעניין חומרת הפרה – מוצע לקבוע בתוספת לחוק ארבע דרגות חומרה להפרות השונות של הוראות ההסדרה.

3א37. הפר בעל רישיון לשידורים הוראה מההוראות לפי חוק זה החלה עליו, כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה בסכום של עד 100,000 שקלים חדשים:

- (1) הפר הוראה לפי סעיף 5 לעניין שימוש;
- (2) הפר תנאי בנושא הנדסי שנקבע ברישיון לפי סעיף 6(ו1);
- (3) הפר הוראה לעניין האיכות המובטחת וטיב השירות המקובל לשידורים לפי דרישה, שקבע המנהל לפי סעיף 6(ז1);
- (4) הפר הוראה שנקבעה לפי סעיף 6(א)3(עד (7) או (9));
- (5) הפר הוראה שנתן השר לפי סעיף 6(ב)1 לעניין מניעת פגיעה בביצוע תקין וסדיר של שידורים;
- (6) הפר הוראה לפי סעיף 6(ב) לעניין קיום רצף שידורים;
- (7) הפר הוראה שנתן השר לפי סעיף 6(ב) כבב לעניין שידורים במקרה חירום או מטעמים של ביטחון המדינה;
- (8) הפר הוראה לפי סעיף 6(ד)א לעניין העברת שידורים של בעל רישיון מיוחד לשידורי כבלים;
- (9) הפר הוראה שניתנה לפי סעיף 13 לעניין מתן שירותים או עשיית פעולות לכוחות הביטחון;
- (10) גבה תשלום ממנוי או מנע ממנו הטבה בשל ביטול הסכם התקשרות משולב בידי המנוי, בניגוד להוראות סעיף 51ד;

ד ב ר י ה ס ב ר

- (1) הפר הוראה מההוראות סעיפים 5 או 6(ב), או תקנה, קביעה או הוראה שנקבעו לפיהם;
- (2) הפר הוראה שניתנה בתקנות לפי סעיף 6(א);
- (3) הפר הוראה שניתנה על ידי השר בהתאם לסמכותו לפי סעיפים 6(ב), 6(ב), 6(ד)א או 13;
- (4) הפר תנאי מתנאי הרישיון שנקבע לפי סעיף 6(ו1);
- (5) לא ביצע הוראה שניתנה בידי השר או המנהל בהתאם לסמכותו לפי חוק זה בתוך הזמן שקבעו בהוראה.

על בעל רישיון, מוצע כי סכום העיצום הכספי המרבי יהיה 100,000 שקלים חדשים. יצוין כי בנוסח החוק הקיים אין המנהל רשאי להפחית מסכום העיצום הכספי הקבוע בחוק לעניין מי שהפר הוראות אישור סוג, ואילו בנוסח המוצע זהו סכום מרבי.

לסעיף 3א37 המוצע

הסעיף המוצע מחליף את הוראת סעיף 37(א) בחוק ר' סעיף 9(1) להצעת החוק. לעניין סמכויותיו של המנהל להטיל עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים שזה נוסחו:

"(א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי בעל רישיון לשידורים עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של פי שבעה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)1 לחוק העונשין:

(11) העמיד לפירעון מידי את יתרת התשלומים בעבור ציוד קצה בשל ביטול הסכם התקשרות משולב בידי המנוי, בניגוד להוראות סעיף 437א.

היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בסכום של עד 100,000 שקלים חדשים:

עיצום כספי על מי שפועל בלא רישיון, היתר או אישור

(1) ביצע פעולת בזק או נתן שירות בזק, בלא רישיון או היתר כללי, בניגוד להוראות סעיף 2(ב);

(2) שידר שידורי כבלים או שידורי טלוויזיה באמצעות לוויין, בלא רישיון לשידורים, בניגוד להוראות סעיפים 6(א) או 6(ב);

(3) ייבא, החזיק, הפיץ, מכר, תיחזק או חיבר לרשת בזק ציבורית, למטרה מסחרית, ציוד קצה שלא ניתן לגביו אישור סוג הנדרש לפי הוראות חוק זה, בניגוד להוראות סעיף 36א(א).

ד ב ר י ה ס ב ר

לשידורים, מאחר שעל פי הוראות הרישיונות הרלוונטיים, נדרש אישורו המוקדם של המנהל לכל הסכם משולב, מוצע כי הסמכות להטיל עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים בשל הפרת ההוראות האמורות לעניין הסכם התקשרות משולב שנערך עמו, תהיה נתונה למנהל, ואילו הסמכות להטיל עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים בשל הפרת ההוראות האמורות לעניין הסכם התקשרות שנערך עמו ושאינו הסכם משולב, תהיה נתונה ליושב ראש המועצה, כפי שמוצע לקבוע בסעיף 37ב(ב) בנוסחו המוצע בסעיף 9 להצעת החוק.

לסעיף 437א המוצע

סעיף 4(א) לחוק התקשורת, בנוסחו היום, קובע כי שר התקשורת רשאי להעניק רישיון לביצוע פעולות בזק ולמתן שירותי בזק ולקבוע בו תנאים ורשאי הוא להורות כי הרישיון יוענק בדרך של מכרז. מוצע לקבוע בחוק, כי למנהל תהיה סמכות להטיל עיצום כספי בסכום של עד 100,000 שקלים חדשים על מי שפעל בתחום הבזק או השידורים בלי שקיבל רישיון, היתר או אישור הנדרש לפי הוראות החוק, או מי שסחר בציוד קצה בניגוד להוראות החוק. הדבר בא להבטיח, כי יהיה ניתן להטיל עיצום כספי גם על מי שפעל בתחומים אלה בלי שדאג לקבל רישיון לפי כללי ההסדרה של תחום התקשורת, וזאת כדי שלא להפלות לרעה את בעלי הרישיון אשר דאגו להסדיר את פעילותם בתחום התקשורת לפי הדין.

יצוין כי הסכום המוצע וזה לסכום המרבי שאותו רשאי המנהל להטיל על מי שקיבל אישור סוג ועל בעל רישיון לשידורים לפי הצעת החוק, וזאת מטעמי אחידות.

מטרת התיקון המוצע להחיל את הוראות הצעת החוק הנוגעות להליך המינהלי של הטלת העיצום הכספי על בעל רישיון גם לעניין סמכות המנהל להטיל עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים, וכן לעדכן ולהרחיב את הוראות הסעיף לגבי העניינים שבגינם רשאי המנהל להטיל עיצום כספי, כמפורט להלן:

מוצע כי סכום העיצום הכספי המרבי יהיה 100,000 שקלים חדשים, בדומה לסכום אשר רשאי להטיל יושב ראש המועצה על בעל רישיון לשידורים. לפי החוק הקיים, ניתן להטיל עיצום כספי בגובה הקנס הקבוע בסעיף 61(א)1 לחוק העונשין, דהיינו 100,800 שקלים חדשים. בנוסף יובהר כי לפי החוק הקיים אין המנהל רשאי להפחית מסכום העיצום הכספי הקבוע בחוק לעניין בעל רישיון לשידורים, ואילו בנוסח המוצע זהו סכום מרבי. כמו כן, מוצע לקבוע בסעיף זה את הגובה המרבי של העיצום הכספי בלא הפניה לחוק העונשין.

מרבית ההפרות הקבועות בפסקאות שבסעיף 37א3 המוצע חוזרות על ההפרות הקבועות בסעיף 37ב(א)1, תוך פירוט רב יותר של מרכיבי ההפרה. בנוסף מוצע להוסיף את ההפרות הקבועות בפסקאות (10) ו-(11) המוצעות ולפיהן יוסמך המנהל להטיל עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים בשל הפרת סעיפים 151 ו-151ה לחוק, ובלבד שמדובר בהסכם התקשרות משולב כהגדרתו בסעיף 151, קרי, הסכם לרכישת שירותים של בעל רישיון רט"ן וכן שירותים של בעל רישיון אחר. סעיפים 151 ו-151ה לחוק קובעים הוראות לעניין הגבלת תשלום והפסד הטבה בשל ביטול הסכם התקשרות עם בעל רישיון או הסכם התקשרות משולב, ועסקה לרכישת ציוד קצה במסגרת הסכם התקשרות, בהתאמה. לעניין הסכמי התקשרות משולבים הכוללים רכישה של שירותים הניתנים על ידי בעל רישיון

שיקולים בקביעת סכום העיצום הכספי 5א37. (א) בבואו לקבוע את סכום העיצום הכספי שיטיל בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 1א37 עד 4א37, רשאי המנהל לשקול, בין השאר, את הנסיבות והשיקולים שלהלן, לפי העניין:

- (1) המידה שבה יש בהפרה כדי לגרום לפגיעה בתחרות בתחום הבזק;
- (2) המידה שבה יש בהפרה כדי לגרום לפגיעה במתן שירותי בזק באורח תקין וסדיר;
- (3) שיעור המנויים שנחשף לפגיעה כתוצאה מההפרה;
- (4) משך ההפרה;
- (5) היקף הנזק הכספי שנגרם כתוצאה מההפרה;
- (6) הרווח הכספי שצמח למפר כתוצאה מההפרה;
- (7) מידת התועלת שצמחה למפר כתוצאה מההפרה;
- (8) הפרות קודמות של המפר;
- (9) פעולות שנקט המפר עם גילוי ההפרה ובכללן הפסקת ההפרה מיוזמתו ודיווח עליה למנהל ונקיטת פעולות למניעת הישנות ההפרה ולהקטנת הנזק שנגרם כתוצאה ממנה.

(ב) המנהל יקבע אמות מידה לעניין קביעת סכום העיצום הכספי, ורשאי הוא לקבוע באמות מידה כאמור הוראות לעניין המשקל שייחס לנסיבות ולשיקולים המפורטים בסעיף קטן (א), וכן נסיבות ושיקולים נוספים שיובאו בחשבון בקביעת הסכום כאמור ומשקלם; אמות המידה וכל שינוי בהן יפורסמו באתר האינטרנט של משרד התקשורת.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 5א37 המוצע

מוצע לקבוע בסעיף זה את השיקולים אשר המנהל ישקול בבואו לקבוע את סכום העיצום הכספי. השיקולים המוצעים משקפים את עיקר האינטרסים העומדים ביסוד ההסדרה בתחום התקשורת, והם מכוונים לבחון את המידה שבה אינטרסים אלה נפגעו כתוצאה מההפרה, כדי לאפשר את קביעתה של מידת החומרה אשר יש ליחס להפרה המסוימת. יש לציין כי השיקולים המוצעים בחוק אינם מהווים רשימה סגורה. כמו כן מוצע כי המנהל יקבע אמות מידה בדבר הפעלתם של השיקולים המנויים בחוק לעניין קביעת סכום העיצום הכספי, ויפרסמן באתר האינטרנט של המשרד. באמות מידה כאמור רשאי המנהל לקבוע הוראות לעניין המשקל שייחס לנסיבות ולשיקולים המנויים בסעיף המוצע, וכן לנסיבות ולשיקולים נוספים שיקבע. כך לדוגמה

ניתן לקבוע משקל רב באופן יחסי לשיקולים כגון: מידת הציות של בעל הרישיון להוראות האסדרה בעבר, מידת הפגיעה בתחרות בתחום הבזק והשידורים, מידת הפגיעה במתן שירותי בזק באורח תקין וסדיר, והרווח הכספי שנצמח למפר כתוצאה מן ההפרה. יצוין כי השיקולים המוצעים כוללים, בין השאר, את השיקולים אשר קבועים היום בסעיף 37ב(א), שעניינו "תנאי שירות" ובסעיף 2ב37, שעניינו "סמכות המנהל להפחית עיצום כספי המוטל על בעל רישיון או על מי שפועל מכוח היתר כללי".

ההוראות המוצעות בסעיף 1א37 ובסעיף 5א37 יחד, מאפשרות למנהל להטיל עיצומים כספיים באופן היוצר מדרג, המביא בחשבון שיקולים רלוונטיים כגון חומרת ההפרה ורמת ההכנסות של בעל הרישיון המפר, וכן את נסיבות ההפרה.

הודעה על כוונה 6א37. (א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה החלה לגביו כאמור בסעיפים 1א37 עד 4א37 (בסימן זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי סימן זה, ימסור לו הודעה על כוונה להטיל עליו עיצום כספי כאמור (בסימן זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל בין השאר את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בסימן זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) פירוט התשתית העובדתית המבססת לכאורה את ביצוע ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שבכוונתו להטיל על המפר והתקופה לתשלומו;

(4) השיקולים שהנחו בקביעת סכום העיצום הכספי;

(5) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל, בהתאם להוראות סעיף 7א37.

זכות טיעון 7א37. (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 6א37, רשאי לטעון את טענותיו לפני המנהל, בכתב, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

(ב) המנהל רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 60 ימים.

החלטת המנהל ודרישת תשלום 8א37. (א) המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 7א37, אם להטיל על המפר עיצום כספי וסכום העיצום הכספי שיוטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

לעניין זה מוצע לקבוע כי בהודעה בדבר כוונה להטיל עיצום כספי יפרט המנהל, בין השאר, את אלה: המעשה או המחדל המהווה את ההפרה; התשתית העובדתית המבססת לכאורה את ביצוע ההפרה; סכום העיצום הכספי שבכוונתו להטיל על המפר בשל ההפרה; השיקולים שהנחו את המנהל בקביעת סכום העיצום הכספי, וזכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל.

בנוסף מוצע להעניק למי שבכוונת המנהל להטיל עליו עיצום כספי זכות לטעון את טענותיו, בכתב, לפני המנהל וזאת כמקובל בהליך מינהלי. זכות הטיעון תעמוד למפר 30 ימים מיום מסירת הודעה כאמור, ולבקשת המפר רשאי המנהל להאריכה בפרק זמן של עד 60 ימים נוספים. לאחר מכן יחליט המנהל, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי ואת סכום העיצום הכספי. החליט המנהל שלא להטיל עיצום כספי ימסור לו הודעה על כך.

לסעיפים 6א37 עד 8א37 ו-10א37 המוצעים

הסעיפים המוצעים שעניינם "זכות טיעון", "החלטת המנהל ודרישת תשלום" ו"המועד לתשלום העיצום הכספי" מחליפים את הוראות סעיף 7א37 בחוק (ר' סעיף 12 להצעת החוק), שזה נוסחו:

"דרישת העיצום הכספי ותשלומו"

7א37. עיצום כספי ישולם על פי דרישה בכתב מאת המנהל או מאת יושב ראש המועצה, לפי הענין, בתוך 30 ימים ממועד קבלתה; הדרישה תוצא לאחר שנמסרה לבעל הרשיון הודעה בכתב על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו."

התיקון המוצע מטרתו להתאים את ההוראות האמורות למתכונת הקיימת כיום בחקיקה עדכנית הנוגעת לאכיפה מינהלית.

(ב) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בסימן זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין המנהל, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן והתקופה לתשלום;
(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 7א37 בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי סעיף 7א37(ב), ככל שנקבעה, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

9א37. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו כאמור בסעיף 7א37 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 14א37, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

(ב) הסכומים הקבועים בהגדרה "הסכום הבסיסי" שבסעיף 3א37 וסכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיפים 1א37 עד 4א37, יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) המנהל יפרסם הודעה ברשומות על הסכומים המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

10א37. עיצום כספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 8א37. המועד לתשלום העיצום הכספי

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 9א37 המוצע

מאחר שהעיצומים הכספיים שאותם ניתן להטיל בהתאם להוראות פרק ז' אינם נקבעים עוד לפי הקנסות הקבועים בחוק העונשין, התשל"ז-1977, מוצע לעדכן מדי שנה סכומים אלה בהתאם למדד, ובכלל זה את הסכומים שבהגדרת הסכום הבסיסי שבסעיף 3א37.

במקרה שבו לא טען המפר את טענותיו עד תום התקופה שנקבעה לכך, יראו בהודעה על כוונת חיוב כדרישת תשלום שנמסרה לו במועד האמור. זאת כדי למנוע סרבול מיותר הכרוך במסירת ההודעה נוספת מאת המנהל ומכיוון שלא חל שינוי מאז משלוח ההודעה על כוונת חיוב.

11א37. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו.	הפרשי הצמדה וריבית
12א37. (א) עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה) ² .	גביה
(ב) בלי לגרוע מסמכויות הגבייה לפי כל דין, רשאי המנהל לגבות עיצום כספי בדרך של מימוש הערבויות שהמציא בעל רישיון או בעל רישיון לשידורים, לפי הוראות סעיפים 4(ד), 1א4, 6ט(א)3 או 6מט(8), כולן או חלקן.	
13א37. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 1א37 עד 4א37 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.	מניעת כפל עיצום כספי
14א37. (א) אין בהגשת עתירה לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 ³ על הטלת עיצום כספי, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.	עיכוב תשלום והחזר
(ב) החליט בית המשפט לקבל עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות סימן זה, יוחזר סכום העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת על ידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.	
15א37. (א) הטיל המנהל עיצום כספי לפי סימן זה, יפרסם בציבור את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום הכספי: (1) דבר הטלת העיצום הכספי;	פרסום בדבר הטלת עיצום כספי

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 13א37 המוצע

בדומה לחקיקה עדכנית בנושא עיצומים כספיים מוצע לקבוע כי במקרה שבו בוצע מעשה שהוא הפרה אשר ניתן להטיל בשלה עיצום כספי לפי הוראות החוק, והמעשה מהווה הפרה שניתן להטיל בגינה עיצום כספי גם לפי הוראות חוק אחר, יוטל עיצום כספי אחד בלבד. זאת כדי למנוע כפל סנקציה בשל הפרה אחת.

לסעיף 14א37 המוצע

הסעיף המוצע שעניינו "עיכוב תשלום והחזר" נוסף כחלק מהשינוי המסדיר את ההליך המינהלי הנוגע להטלת העיצום הכספי, כפי שקיים כיום בחקיקה עדכנית שעניינה אכיפה מינהלית.

לסעיף 15א37 המוצע

מוצע לקבוע כי המנהל יפרסם את החלטותיו בדבר הטלת העיצום הכספי באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בעת קבלת ההחלטה בדבר הטלת עיצום כספי.

לסעיפים 11א37 ו-12א37 המוצעים

הסעיפים המוצעים מחליפים את הוראות סעיפים 37 ו-137 לחוק (ר' סעיף 12 להצעת החוק) לעניין הפרשי הצמדה וריבית ולעניין גבייה, תוך התאמת נוסח הסעיפים המוצעים למתכונת הקיימת כיום בחקיקה שעניינה אכיפה מינהלית.

וזה נוסחם של סעיפים 37 ו-137 לחוק, שמוצע להחליפם:

"הפרשי הצמדה וריבית"

37. לא שולם עיצום כספי במועד, ייתוספו לו, לגבי תקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית.

גביה

137. (א) עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה.

(ב) בלי לגרוע מסמכויות הגביה לפי כל דין, רשאי המנהל או יושב ראש המועצה, לפי הענין, לגבות עיצום כספי בדרך של מימוש הערבויות שהמציא בעל הרישיון לפי הוראות רישונו, כולן או מקצתן.⁴

² חוקי א"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399

³ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
- (4) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
- (5) שמו של המפר – אם המפר הוא תאגיד.

(ב) הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על הטלת עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, יפרסם המנהל את דבר הגשת העתירה ואת תוצאותיה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)5, רשאי המנהל לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁴, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

שמירת אחריות פלילית 16א37. (א) תשלום עיצום כספי לפי הוראות סימן זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 1א37 עד 4א37, המהווה עבירה.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יחויב בשל אותה הפרה בתשלום עיצום כספי, ואם שילם המפר עיצום כספי – יוחזר לו סכום העיצום הכספי ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

7. סעיף 37 לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף 37

8. לפני סעיף 1ב37 לחוק העיקרי תבוא הכותרת: הוספת כותרת סימן ב' לפרק ז'

"סימן ב': הטלת עיצום כספי בידי יושב ראש המועצה".

ד ב ר י ה ס ב ר

תוך התאמת נוסח הסעיף למתכונת קיימת כיום בחקיקה עדכנית הנוגעת לאכיפה מינהלית.

וזה נוסחו של סעיף 137 לחוק שמוצע להחליפו:

"שמירת אחריות פלילית"

137. (א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית, לפי כל דין, של בעל הרשיון.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי חוק זה, לא יחויב בשלה בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

הפרסום יכול את הפרטים האלה: דבר הטלת העיצום הכספי, מהות ההפרה ונסיבותיה, סכום העיצום הכספי, פרטים על אודות המפר הנוגעים לעניין, שמו של המפר – אם המפר הוא תאגיד ואם הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על הטלת העיצום הכספי – גם דבר הגשת העתירה ותוצאותיה. בנוסף מוצע לקבוע הגבלות לעניין הפרסום הנובעות מהוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998. הסעיף המוצע נוסף כחלק מהשינוי המוצע המסדיר את ההליך המינהלי הנוגע להטלת העיצום הכספי, תוך התאמתו למתכונת קיימת בחקיקה עדכנית הנוגעת לאכיפה מינהלית.

לסעיף 16א37 המוצע

הסעיף המוצע מחליף את הוראת סעיף 137 לחוק (ר') סעיף 12 להצעת החוק, לעניין שמירת אחריות פלילית,

⁴ ס"ח 1667, התשנ"ט, עמ' 226.

(1) סעיף קטן (א) – בטל;

(2) בסעיף קטן (ב) –

(א) במקום הרישה יבוא "הפר בעל רישיון לשידורים הוראה מההוראות לפי חוק זה החלה עליו, כמפורט להלן, רשאי יושב ראש המועצה כמשמעותו בסעיף 66 (בסימן זה – יושב ראש המועצה) להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום של 100,000 שקלים חדשים";

(ב) אחרי פסקה (6) יבוא:

"(א6) גבה תשלום ממנוי או מנע ממנו הטבה בשל ביטול הסכם התקשרות בידי המנוי, בניגוד להוראות סעיף 151, ובלבד שהסכם ההתקשרות אינו הסכם התקשרות משולב;

(ב6) העמיד לפירעון מידי את יתרת התשלומים בעבור ציוד קצה בשל ביטול הסכם התקשרות בידי המנוי, בניגוד להוראות סעיף 151, ובלבד שהסכם ההתקשרות אינו הסכם התקשרות משולב";

ד ב ר י ה ס ב ר

רישיון לשידורים ביצע אחת מההפרות המנויות בסעיף הקטן, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של פי שבעה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין. מוצע לתקן את הוראת הרישה כאמור וכן את שאר הוראות סימן ב' המוצע, בכל הנוגע להליך המינהלי להטלת העיצום הכספי, תוך התאמתו למתכונת קיימת בחקיקה עדכנית הנוגעת לאכיפה מינהלית.

כמו כן מוצע לקבוע כי סכום העיצום הכספי אשר רשאי להטיל יושב ראש המועצה על בעל רישיון לשידורים יעמוד על 100,000 שקלים חדשים, בדומה לסמכותו של המנהל לפי סעיף 37א3 בנוסחו המוצע בסעיף 6 להצעת החוק. עם זאת מוצע כי להבדיל מסמכות המנהל, בהקשר של סמכות יושב ראש המועצה הסכום האמור יהיה סכום קבוע ולא סכום מרבי, וסמכות ההפחתה תהיה רק בהתאם להוראות סעיף 237ב המוצע, בנוסחו בסעיף 10 להצעת החוק (ר' דברי הסבר לסעיף האמור).

עוד מוצע לקבוע בפסקאות (א6) ו-(ב6) המוצעות לסעיף 137(ב), שתי הפרות נוספות שבשלהן יהיה רשאי יושב ראש המועצה להטיל עיצום כספי: הפרה של הוראות סעיף 151 לחוק שעניינו הגבלת תשלום והפסד הטבה בשל ביטול הסכם התקשרות עם בעל רישיון או הסכם התקשרות משולב, והפרה של הוראות סעיף 151 לחוק שעניינו עסקה לרכישת ציוד קצה במסגרת הסכם התקשרות. סמכות זו תהיה נתונה ליושב ראש המועצה לעניין הפרות כאמור כשאינן המדובר בהסכם התקשרות משולב כהגדרתו בסעיף 151, דהיינו כאשר הסכם ההתקשרות נערך לשם רכישת שירותיו של בעל הרישיון לשידורים בלבד. ההוראה המוצעת משלימה את המוצע בסעיף 37א3(10) ו-(11) (סעיף 6 להצעת החוק) המקנה למנהל סמכות להטיל עיצום

סעיף 9 סעיף 137 עניינו בהטלת עיצום כספי על בעל רישיון לשידורים, המוגדר בסעיף 1 לחוק ככולל בעל רישיון לשידורי כבלים ובעל רישיון לשידורי לוויין. סעיף קטן (א) של הסעיף האמור מסמיך את המנהל להטיל עיצום כספי בשל הפרות המנויות בו שעניינן שידורים, כגון הוראות בדבר שימוש במיתקני בוק, ביצוע תקין וסדיר של שידורים, קיום רצף שידורים ומניעת פגיעה בביצוע תקין וסדיר של שידורים, האיכות המובטחת וטיב השירות המקובל לשידורים לפי דרישה. סעיף קטן (ב) של הסעיף האמור מסמיך את יושב ראש המועצה להטיל עיצום כספי בשל הפרות המנויות בו, שעניינן הוראות בדבר סוגי שידורים ותוכני שידורים, הפקת מקור, פרסומות, ערוצים משותפים, שידורים אסורים, העברת שידורים, נושאים הנדסיים הנוגעים לקיום השידורים, וכיוצא באלה. מאחר שהצעת החוק קובעת שני הליכים מינהליים לעניין הטלת עיצום כספי הנבדלים זה מזה בכמה מאפיינים, מוצע לקבוע את סמכויותיהם של המנהל ושל יושב ראש המועצה להטיל עיצום כספי בסימנים נפרדים: סמכות המנהל – בסימן א', וסמכות יושב ראש המועצה – בסימן ב'.

לפסקה (1)

מוצע לבטל את סעיף קטן (א) של סעיף 137 האמור שכן סעיף קטן זה מוחלף בהוראות שנקבעו בסעיף 37א3 (שבסימן א') בנוסחו המוצע בסעיף 6 להצעת החוק (ר' דברי הסבר לסעיף 6 להצעת החוק הכוללים גם ציטוט של הוראת סעיף 137(א) שמוצע לבטלה).

לפסקה (2)

סעיף קטן (ב) של סעיף 137 לחוק בנוסחו היום, קובע כי אם היה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי בעל

החלפת סעיף 237.10. במקום סעיף 237 לחוק העיקרי יבוא:

”סכומים מופחתים 237.ב. (א) יושב ראש המועצה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום נמוך מהסכום הקבוע בסעיף 237(ב), אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).”

(ב) השר, בהתייעצות עם המועצה כהגדרתה בסעיף 6א ובהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע נסיבות ושיקולים אשר בשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכום הקבוע בסעיף 237(ב), ובשיעורים שיקבע.”

החלפת סעיף 37.11. במקום סעיף 37 לחוק העיקרי יבוא:

”הפרה נמשכת 37.ג. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, ”הפרה חוזרת” – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 237(ב), בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.”

ד ב ר י ה ס ב ר

מהסכום הבסיסי – בהתקיים אחד מאלה, או בסכום השווה ל-30% מהסכום הבסיסי בהתקיים שניים אלה:

(1) בעל הרישיון או מי שפועל מכוח היתר כללי, לפי הענין, שיתף פעולה עם המנהל בגילוי ההפרה ותוצאותיה, לרבות בדרך של מסירת מלוא המידע והנתונים על אודות ההפרה, גורמיה, היקפה ותוצאותיה, הכל כפי שהורה המנהל;

(2) בעל הרישיון או מי שפועל מכוח היתר כללי, לפי הענין, נקט פעולות להפסקת ההפרה או לצמצום היקפה או תוצאותיה, כפי שהורה המנהל.”

סעיף 11 מוצע להחליף את הוראת סעיף 37 שעניינו הפרה נמשכת והפרה חוזרת, באופן שיחול לגבי סמכות יושב ראש המועצה בלבד. כמו כן, שונה נוסח ההוראה כך שיתאים להוראות המקבילות בחקיקה מעודכנת העוסקת בהטלת עיצומים כספיים.

וזה נוסחו של סעיף 37 לחוק שמוצע להחליפו:

”הפרה נמשכת והפרה חוזרת

37.ג. (א) בהפרה כאמור בסעיפים 37(ב), (ב), (2) או (ג), או 37, ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לגביה עיצום כספי בשיעור החלק החמישים מעיצום כאמור, לכל יום נוסף שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף סכום השווה למחצית העיצום הכספי שניתן להטיל על הפרה ראשונה; לענין זה, ”הפרה חוזרת” – הפרה נוספת לפי סעיפים 37 או 37, אשר נקבע לגביה עיצום כספי, בתוך שנתיים מהיום שהוטל עיצום כספי על ההפרה הראשונה.”

כספי על בעל רישיון לשידורים במקרה של הפרת הוראות הסעיפים האמורים לעניין הסכם התקשרות משולב (ר' דברי הסבר לסעיף 6 להצעת החוק).

סעיף 10 סעיף 237 עניינו סמכות המנהל להפחית עיצום כספי המוטל על בעל רישיון או על מי שפועל מכוח היתר כללי. מוצע לבטל את הסעיף האמור שכן הוא מתייתר נוכח המנגנון המוצע בהצעת החוק המעניק סמכות למנהל לקבוע את סכום העיצום הכספי, תוך שקילת שיקולים הקבועים בסעיף 37, המוצע, הכוללים בין השאר את השיקולים הקבועים היום בסעיף 237 האמור.

עם זאת מוצע לקבוע הוראה שעניינה הפחתת העיצום הכספי המוטל בידי יושב ראש המועצה, כפי שנקבע בהסדרים מקבילים בחקיקה מעודכנת לעניין הפחתת סכום העיצום הכספי. בהוראה המוצעת מוצע להעניק לשר סמכות לקבוע בתקנות, בהתייעצות עם המועצה ובהסכמת שר המשפטים, נסיבות ושיקולים, אשר בשלהם יהיה רשאי יושב ראש המועצה להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בחוק והשיעורים להפחתה, וזאת כדי לאפשר ליושב ראש המועצה להביא בחשבון נסיבות ושיקולים אשר מצדיקים הפחתה של סכום העיצום הכספי.

וזה נוסחו של סעיף 237 שמוצע להחליפו:

”סמכות המנהל להפחית עיצום כספי המוטל על בעל רישיון או על מי שפועל מכוח היתר כללי

237. המנהל רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי האמור בסעיף 37(ב), (ב1) או (2), סכום השווה ל-15%

”הודעה על כוונה ד37. (א) היה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי בעל רישיון לשידורים הפר הוראה כאמור בסעיף 37ב(ב) (בסעיף זה – המפר) ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור לו הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי כאמור (בסעיף זה – הודעה על כוונת חיוב).
(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין יושב ראש המועצה בין השאר את אלה:

- (1) המעשה או המחדל (בסימן זה – המעשה) המהווה את ההפרה;
- (2) פירוט התשתית העובדתית המבססת לכאורה את ביצוע ההפרה;
- (3) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
- (4) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל, בהתאם להוראות סעיף 37א4 כפי שהוא מוחל בסעיף 37ד;
- (5) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 37ג.

החלת הוראות 37ה. על הטלת עיצום כספי בידי יושב ראש המועצה לפי הוראות סימן זה יחולו הוראות סעיפים 37א7 עד 37א16 בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: בפרסום כאמור בסעיף 37א15 יפרסם יושב ראש המועצה, אם הפחית את סכום העיצום הכספי לפי סעיף 37ב2, את הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעור ההפחתה.”

”פרק ז': פיקוח

הגדרות 37י. בפרק זה –

”בעל רישיון” – לרבות מי שפועל מכוח היתר כללי ובעל רישיון לשידורים;
”מפקח” – מי שמונה לפי הוראות סעיף 37יא.

ד ב ר י ה ס ב ר

נקבעו ברישיון (בסעיף זה – הוראה), תיעשה לפי הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב–1982, בשינויים המחויבים, ולא יוטל עיצום כספי בשל הפרת הוראה שלא נמסרה כאמור.”

במקום סעיפים 37 עד 37ט האמורים מוצע להחיל גם לעניין סימן ב' את ההוראות הנוגעות להליך המינהלי להטלת העיצום הכספי המוצעות בסימן א', תוך התאמתם לסמכות יושב ראש המועצה המוצעת בסעיף 37ב(ב), בנוסחו המוצע (סמכות שאינה נותנת שיקול דעת בקביעת סכום העיצום הכספי).

סעיף 13 מוצע להוסיף את הוראות פרק ז' לחוק, שעניינו בסמכויות פיקוח. כאמור בחלק הכללי לדברי

סעיף 12 מוצע לבטל את סעיפים 37 עד 137 בחוק הקיים, מכיוון שהוראותיהם מוחלפות על ידי ההסדר הקבוע בהצעת החוק (ר' דברי הסבר לסעיף 6 המוצע הכולל ציטוט של הסעיפים האמורים).

עוד מוצע לבטל את סעיף 37 לחוק, הקובע הוראות לעניין דרכי מסירה ומפנה להליכים שבסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב–1982, וזאת מכיוון שמדובר בהליך המינהלי אשר אינו נזקק לפרוצדורה הפלילית. וזה נוסחו של סעיף 37ט שמוצע לבטלו:

”דרכי מסירה

37ט. לענין הטלת עיצום כספי לפי פרק זה, מסירה של צו, קביעה או הוראה שלא פורסמו ברשומות ושלא

מינוי מפקחים 37יא. (א) השר רשאי למנות, מבין עובדי משרדו, מפקחים שיפקחו על ביצוע ההוראות לפי חוק זה.
(ב) לא ימונה מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א) אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת השר לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

סמכויות מפקחים 37יב. לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח:

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג בפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות לפי חוק זה או להקל על ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות הקלטה שנעשתה לשם תיעוד ההתקשרות בין בעל הרישיון לבין מנוי, ולרבות פלט בהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁵;

(3) להיכנס בכל עת סבירה לחצריו של בעל רישיון ולחצריו של מקבל שירות בזק, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט; בפסקה זו, "חצריו של בעל רישיון" – לרבות מקום שבו מנהל בעל רישיון או מי מטעמו את עסקיו, לשם ביצוע פעולות בזק או מתן שירותי בזק;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 37יב המוצע

מוצע לעגן בסעיף זה את הסמכויות הקבועות כיום בתקנות 2 עד 5 ו-17 לתקנות הפיקוח, לרבות סמכות לדרוש ידיעה או מסמך, סמכות כניסה לחצרים, וסמכות לבצע בדיקות, מדידות או ליטול דגימות של מיתקני בזק. מוצע לקבוע בסעיף סמכות לדרוש מכל אדם להזדהות לפני המפקח, כמקובל בדברי חקיקה אחרים המסדירים הטלת עיצום כספי ופיקוח על גורמים מפקחים מסוגים שונים. לעניין הסמכות לדרוש ידיעה או מסמך, מובהר כי הסמכות האמורה כוללת אף סמכות של המפקח להורות על המועד והמתכונת למסירת המידע או המסמכים.

ההסבר מוסדרות כיום עיקרן של סמכויות הפיקוח של המשרד במסגרת תקנות הפיקוח, אשר הותקנו מכוח סמכות הנתונה לשר התקשורת לפי סעיף 12(א)5 לחוק. הסעיף המוצע בא לעגן בחקיקה ראשית סמכויות אלה.

לסעיף 37יא המוצע

מוצע לקבוע בסעיף זה הוראות המסדירות את דרך המינוי של מפקחים מקרב עובדי המשרד, כמקובל בדברי חקיקה אחרים המסדירים הטלת עיצום כספי ופיקוח על גורמים מפקחים מסוגים שונים.

⁵ ס"ח 1534, התשנ"ה, עמ' 366.

4) לערוך מדידות או בדיקות או ליטול דגימות של מיתקני בזק או ציוד בזק הנמצאים בחצריו של בעל רישיון כהגדרתם בפסקה (3) או בחצריו של מקבל שירות בזק, וכן למסור את המדידות, הבדיקות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת.

בירור מינהלי 37.יג. היה למנהל הכללי של משרד התקשורת יסוד סביר להניח כי בעל רישיון הפר הוראה לפי הוראות חוק זה כאמור בסעיפים 1א37 או 3א37, רשאי הוא, מנימוקים שיירשמו, להתיר למפקח, נוסף על הסמכויות המנויות בסעיף 37, לזמן נושא משרה בבעל הרישיון, שלדעת המנהל עשויה להיות לו ידיעה הנוגעת להפרה, למשרדיו, למועד סביר שיקבע, לשם בירור ההפרה; מי שזומן כאמור יתייצב במועד שזומן אליו.

זיהוי מפקחים 37.יד. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

הוספת תוספת

14. אחרי סעיף 65 לחוק העיקרי יבוא:

"תוספת"

(סעיף 1א37)

בתוספת זו –

"רישיון" – רישיון שניתן לפי סעיף 4 וכן היתר כללי שניתן לפי סעיף 1א4;

"הוראת רישיון" – תנאי או הוראה שנקבעו ברישיון לפי חוק זה.

חלק א'

- (1) הפר הוראה לפי סעיף 4ט לעניין אתרים ותכנים פוגעניים באינטרנט;
- (2) הפר את הוראת סעיף 5א(ו) לעניין נידודות מספרים או הוראת רישיון לעניין זה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לחוק שבה יפורטו ההפרות השונות של הוראות ההסדרה בתחום התקשורת, בהתאם לארבע דרגות חומרה שונות. לעניין זה יובהר, כי הוראות אלה עשויות להיות קבועות בחוק, בתקנות או בהוראת מינהל, ובכלל זה בהוראות רישיון.

כמו כן מוצע כי השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה, יהיה רשאי לשנות את התוספת לחוק.

לחלק א' של התוספת

בשל ההפרות המפורטות בחלק א' של התוספת רשאי המנהל להטיל על בעל רישיון עיצום כספי בסכום של עד שמינית מ"הסכום הבסיסי".

לסעיף 37 המוצע

מוצע לקבוע בסעיף זה סמכות למפקח לזמן נושא משרה בבעל רישיון לבירור מינהלי, לשם בירור הפרה לכאורה של כללי ההסדרה בידי בעל הרישיון. הזימון ייעשה בכפוף לאישור המנהל, אשר יינתן מנימוקים שיירשמו.

לסעיף 37 זיד המוצע

מוצע לקבוע בסעיף זה חובת הזדהות של מפקח, כאשר הוא עושה שימוש בסמכויותיו במסגרת מילוי תפקידו, כמקובל בדברי חקיקה אחרים המסדירים הטלת עיצום כספי ופיקוח על גורמים מפוקחים מסוגים שונים.

סעיף 14 כאמור לעיל בדברי ההסבר לסעיף 1א37, בסעיף 6 להצעת החוק, מוצע לקבוע תוספת

- (3) הפר הוראה לפי סעיף 5 לעניין חסימת שירותי מסרון;
- (4) הפסיק, עיכב, הגביל או ניתק שירות למנוי, בניגוד להוראות לפי סעיף 12(א) או בניגוד להוראת רישיון לעניין זה;
- (5) גבה תשלום ממנוי או מנע ממנו הטבה בשל ביטול הסכם התקשרות בידי המנוי, בניגוד להוראות סעיפים 51א או 51ד;
- (6) העמיד לפירעון מידי את יתרת התשלומים בעבור ציוד קצה בשל ביטול הסכם התקשרות בידי המנוי, בניגוד להוראות סעיפים 51ב או 51ה;
- (7) הפר הוראת רישיון לעניין הסכם התקשרות עם מנוי, דרך ההתקשרות עמו ותנאי ההתקשרות, ובכלל זה לעניין היקף ההתקשרות, תקופת התחייבות, סיום ההתקשרות ותיעוד;
- (8) הפר הוראת רישיון לעניין שירות שחובה עליו לתת למנוי, ובכלל זה לעניין אופן מתן השירות וטיפול בתלונה שהוגשה לעניין שירות כאמור;
- (9) הפר הוראת רישיון לעניין תשלום הנגבה ממנוי בעד שירות, ובכלל זה לעניין גילוי נאות בחשבון, הודעה בדבר שינוי בתשלום, וחיוב ביתר;
- (10) הפר הוראת רישיון האוסרת לגלות רשימות או מסמכים שבהם מצוינים שמו או מענו של מנוי או כל מידע אחר הנוגע אליו, לרבות פרטי החשבון שלו, מסרי הבזק ותנועת השיחות שלו, זמניהם ויעדם, לאדם שאינו המנוי או לאדם שהמנוי לא הסמיכו לכך, למעט מידע כאמור הנמסר לאחר על פי סמכות שבדין.

חלק ב'

- (1) הפסיק, עיכב או הגביל שירות שיחות של מנוי אל מוקד חירום בניגוד להוראות סעיף 12(א1) או הפר הוראת רישיון לעניין מתן גישה למנוי למוקד חירום;
- (2) גרם להגבלה או לחסימה בניגוד להוראות לפי סעיף 51ג;
- (3) הפר הוראת רישיון לעניין מתן שירות בתנאים שוויוניים ובלתי מפלים ובכלל זה מתן שירות לכל דורש בתנאים כאמור;

ד ב ר י ה ס ב ר

בחלק ב' של התוספת

בשל הפרות המפורטות בחלק ב' של התוספת רשאי המנהל להטיל על בעל רישיון עיצום כספי בסכום של עד רבע מ"הסכום הבסיסי".

הפרות אלה עוסקות ברובן בהוראות המצויות במישור היחסים שבין בעל רישיון לבין ציבור המנויים או חלק ממנו ובכלל זה הוראות לעניין שירותים המיועדים לציבור כאמור או לחלק ממנו, כגון: רמת השירות שיש לתת למנויים; החובה להפעיל מרכז שירות; החובה להפעיל מוקד תיקון תקלות ומוקד שירות לקוחות; אופן הטיפול בתלונות מנויים; ומתן השירותים בתנאים שוויוניים ובלתי מפלים.

כמו כן נכללות בחלק זה הפרות של הוראות המסדירות את התנאים שעל בעל רישיון לקיים לשם מתן השירותים למנויים, וכן הוראות בעניינים האלה: חסימת גישה לשירות ארוטי; נגישות מנוי לשירותים בין-לאומיים; גישה של מנוי למוקד חירום, והגבלה או חסימה של ציוד

הפרות אלה עוסקות ברובן בהוראות המצויות במישור היחסים שבין בעל רישיון לבין מנוי מסוים. חלק מההוראות הן בעלות אופי צרכני, כגון: הפסקה, עיכוב, הגבלה או ניתוק של שירות למנוי (למשל, מכוח תקנות התקשרות (בזק ושידורים) (הפסקה), עיכוב או הגבלה של פעולות בזק ושירותי בזק), התשמ"ה-1985); גביית תשלומים ממנוי; הסכם התקשרות עם מנוי; שירות שיש חובה לתת למנוי, או גילוי מידע פרטי של מנוי.

חלק אחר של ההוראות תכליתו להגן על אינטרסים נוספים, כגון: ניידות מספרים של מנוי, חסימת שירותי מסרון למנוי, או מתן הודעה למנוי בנוגע לחובה לספק מידע למנוי בנוגע לאתרים פוגעניים באינטרנט ואפשרויות לסינון והגנה מפניהם.

מאחר שההפרות המפורטות בחלק זה עוסקות בהפרה כלפי מנוי מסוים, והיקף השתרעותן מצומצם יחסית, מידת החומרה המיוחסת להן נמוכה יחסית לשאר ההפרות המפורטות בתוספת.

- (4) הפר הוראת רישיון לעניין תנאים שעליו לקיים לשם מתן שירות למנוייו ובכלל זה לעניין הגשת תיק שירות ופרסומו, מועד תחילת מתן השירות למנויים ומתן שירות באמצעות אחר מטעמו;
- (5) הפר הוראת רישיון לעניין רמת השירותים למנויים, ובכלל זה לעניין הפעלת מרכז שירות, מוקד תיקון תקלות ומוקד שירות לקוחות, וטיפול בתלונות הציבור;
- (6) הפר הוראת רישיון לעניין נגישות מנויים לשירותים בין-לאומיים או שיוך מנויים לשירותים בין-לאומיים;
- (7) הפר הוראת רישיון לעניין חסימת גישה לשירות ארוטי.

חלק ג'

- (1) הפר את הוראת סעיף 14 לעניין התניית שירות בשירות או הוראה ברישיון לעניין זה, או הפר הוראת רישיון האוסרת התניית שירות או מתן הטבה למנוי ברכישת ציוד קצה;
- (2) לא הפעיל או לא יישם תכנית מספור בהתאם להוראות השר שניתנו לפי סעיף 5א;
- (3) לא מסר מידע, ידיעה או מסמך שנדרש למסרו, בהתאם להוראות סעיפים 14 או 37ב(2), לא הגיש דוח שנדרש להגישו לפי סעיף 12(ב)5, או לא מסר מידע או לא הגיש דוח שנדרש להגישו לפי הוראת רישיון;
- (4) הפר הוראה שנקבעה לפי סעיף 12(ב)1 עד (4) לעניין ביצוע פעולות בוק ומתן שירותי בוק;
- (5) הפר הוראה לפי סעיף 15 לעניין תשלומים בעד שירות בוק או הפר תנאים של תשלומים חלופי שהוצע לפי סעיף 15א;
- (6) הפר הוראת רישיון לעניין השימוש בתדרים אשר הוקצו לו;
- (7) הפר הוראת רישיון לעניין מניעת הפרעות למערכות בוק ומערכות אלוט אחרות הפועלות כדין;
- (8) הפר הוראת רישיון בענייני ביטחון, ובכלל זה הוראה לעניין סיווג ביטחוני של נושא משרה, השתתפות משקיף בישיבות דירקטוריון של בעל הרישיון לרבות ועדת דירקטוריון, או לעניין מסירת מידע למשקיף כאמור;

דברי הסבר

תשלומים בעד שירותים מפוקחים; הוראות לעניין רשת הבוק הציבורית של בעל הרישיון, דהיינו התשתית הטכנית והתקשורתית הנדרשת לשם מתן שירות בוק למנויים; הוראות הקבועות בתקנות מכוח סעיף 12 לחוק לעניין אופן ביצוע פעולות בוק, מתן שירותי בוק או תחזוקה של מיתקני בוק; התניה של שירות בשירות אחר, וכיוצא באלה.

בנוסף, נכללות בחלק זה הפרה של הוראות מרכזיות ברישיון, כגון: הוראות לעניין הקמה ותחזוקה של רשת בוק ציבורית; הוראות לעניין ערבות או ביטוח; והוראות בענייני ביטחון, למשל סיווג ביטחוני של נושא משרה בבעל הרישיון, השתתפות משקיף בישיבות דירקטוריון, וכיוצא באלה.

לעניין זה יובהר, כי אין הכוונה להפרה של הוראות שניתנו מכוח סעיפים 13, 13א ו-13ב לחוק, שעניינם שירותי

קצה רט"ן – הוראות אשר תכליתן להגן על אינטרסים מגוונים, כגון: נגישות המנויים לשירותים שעל בעל רישיון לתת, הגנה על קטינים, גישה למוקד חירום ועוד.

לחלק ג' של התוספת

בשל ההפרות המפורטות בחלק ג' של התוספת ראוי המנהל להטיל על בעל רישיון עיצום כספי בסכום של עד מחצית מ"הסכום הבסיסי".

להפרות אלה מיוחסת חומרה רבה יחסית בשל היותן במישור היחסים שבין הגורם המסדיה קרי משרד התקשורת, לבין בעל הרישיון.

בין השאר מפורטות בחלק האמור הפרות על הוראות אלה: חובת מסירת מידע או דיווח לשר או למנהל; שימוש בתדרים אשר הוקצו לבעל הרישיון; תכנית מספור;

(9) הפר הוראת רישיון או הוראה שניתנה מכוחו לעניין הקמה, התקנה, תחזוקה, תפעול ועדכון של רשת בזק ציבורית והקניית יכולות טכנולוגיות חדישות לשם מתן שירותים באמצעותה, ובכלל זה דרישות טכניות וטיב שירות בעניינים האמורים, והוראות לעניין עריכת בדיקות, רישום של בדיקות ותקלות ביומן התחזוקה ותיקון ליקויים ופגמים;

(10) הפר הוראת רישיון ערבות או ביטוח.

חלק ד'

(1) העביר או שיעבד נכס מנכסי הרישיון, בלא אישור השר או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 4(ד1);

(2) הפר הוראה לפי סעיף 4(ד2)(1), לעניין החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה בבעל הרישיון או לעניין הגבלות ותנאים במינוי נושאי משרה בו, ובכלל זה הוראת רישיון בעלות צולבת או ניגוד עניינים, הוראת רישיון הקובעת חובת דיווח בעניינים אלה והוראת רישיון לעניין החזקת אמצעי שליטה בבעל רישיון בדי גורמים ישראלים;

(3) הפר הוראה לפי סעיף 4(ד2)(2) או (3), לעניין קיום מערכת חשבונאית נפרדת, לעניין קיומם של תאגידים נפרדים בין בעל הרישיון לבין אחר לצורך מתן שירותים שונים, או לעניין מימוש ההפרדה;

(4) הפר הוראת צו שניתן בעניין שירות חיוני לפי סעיף 4ד;

(5) הפר הוראה לפי סעיף 5 לעניין קישור גומלין או שימוש;

(6) הפר הוראה לפי סעיף 5ג לעניין מתן שירותי נדידה;

(7) הפר הוראה שניתנה לפי סעיף 11(ב), לעניין פעולות שעליו לנקוט כדי למנוע פגיעה במתן שירות בזק באורח תקין וסדיר או כדי למנוע פגיעה משמעותית בתחרות בתחום הבזק;

(8) הפר הוראה שניתנה לפי סעיף 13 לעניין מתן שירותים או עשיית פעולות לכוחות הביטחון, או הפר הוראה שניתנה לפי סעיפים 13א או 13ב לעניין ביצוע פעולות בזק ומתן שירותי בזק בשעת חירום או במקרה של תקלה או הפסקה משמעותית במתן שירותי בזק או בהפצת שידורים, או הפר הוראת רישיון לעניין דיווח בעניינים אלה;

ד ב ר י ה ס ב ר

הפרדה מבנית בין בעלי רישיונות; הוראות בדבר שירות בזק שנקבע לגביו בצו שהוא שירות חיוני; והוראות בעניין מתן שירותים או עשיית פעולות לכוחות הביטחון, או ביצוע פעולות בזק ומתן שירותי בזק בשעת חירום או במקרה של תקלה, שניתנו מכוח סעיפים 13, 13א ו-13ב לחוק, בהתאמה.

כמו כן, מפורטות בחלק ד' הפרות של הוראות המגנינות על האינטרסים היסודיים שעומדים בבסיס האסדרה של תחום התקשורת, והמנויים בסעיף 4(ב) ובסעיף 11(ב) לחוק; מתן שירותי בזק באורח תקין וסדיר, והבטחת התחרות בתחום הבזק, ובכלל זה הוראות לעניין שירותי נדידה ולעניין קישור גומלין בין רשתות בזק ציבוריות או שימוש במיתקני בזק של גורם אחר.

בזק לכוחות הביטחון, הוראות בשעת חירום והוראות במקרה של תקלה או הפסקה משמעותית במתן שירותי בזק, בהתאמה, אשר נכללות בחלק ד' של התוספת.

לחלק ד' של התוספת

ההפרות המפורטות בחלק ד' של התוספת הן הפרות אשר מפאת חשיבות האינטרס המוגן על ידן, ראוי המנהל להטיל בגינן על בעל רישיון את העיצום הכספי המרבי, עד גובה "הסכום הבסיסי".

הפרות אלה עוסקות ברובן במישור היחסים שבין הגורם המסדי, קרי משרד התקשורת, לבין בעל הרישיון, או במישור שבין בעל הרישיון לבין המדינה, כגון: העברה או שעבוד של נכסי הרישיון; החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה בבעל הרישיון; הפרדה חשבונאית או

(9) הפר הוראת רישיון לעניין החובה להקים, לקיים או להפעיל רשת בזק ציבורית בכל הארץ או באזור שירות, או בעניין החובה לספק באמצעותה שירותי בזק לכל דורש;

(10) הפר הוראת רישיון האוסרת על התקשרות בהסכם שעלולה לפגוע בתחרות בתחום הבזק או השידורים או לצמצמה, לרבות התחרות בתחום ציוד הקצה.

חלק ה'

(1) הפר הוראת רישיון שאינה מפורטת בחלקים א' עד ד'."

ד ב ר י ה ס ב ר

זו תאפשר אכיפה של נורמות הקבועות ברישיונות אשר אינן מפורטות בתוספת, כגון נורמות חדשות אשר נקבעו במסגרת רישיונות חדשים או בחיקון רישיון קיים, אשר טרם שולבו בתוספת.

לחלק ה' של התוספת

מוצע לקבוע הוראה שיורית בחלק ה' של התוספת, כדי להעניק למנהל סמכות להטיל עיצום כספי בסכום של עד 25,000 שקלים חדשים על הפרת הוראה ברישיון ככל שאינה מפורטת בחלקים א' עד ד' של התוספת. הוראה

